

Hanna Kirchner

"Dostojewski i literatura radziecka w twórczości Zofii Nałkowskiej", Hanna Kirchner [w:] "Po obu stronach granicy", pod red. B. Galstera i K. Sierockiej, Wrocław 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/46, 230

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) KIRCHNER Hanna: Dostojewski i literatura radziecka w twórczości Zofii Nałkowskiej. W: Po obu stronach granicy. Z powiązań kulturalnych polsko-radzieckich w XX-leciu międzywojennym pod red. B.Galstera i K.Sierockiej przy współudziale A.Piorunowej. Wrocław 1972. IBL i ZS PAN, s. 83-96.

Autorka śledzi zainteresowanie Nałkowskiej twórczością Dostojewskiego, związane z jego modernistyczną recepcją, zwłaszcza w kręgu osób bliskich pisarce (Brzozowski, Komornicka, Liściński) oraz z jej własnymi lekturami, zaświadczonymi w "Dziennikach". Notatki stamtąd dowodzą, iż naukę z Dostojewskiego przymierzała Nałkowska do własnej twórczości, a także stosowała jako miernik wartości - do cudzej. Takie jej utwory, jak "Naroyza", "Węże i róże", "Hrabia Emil", "Ściany świata", "Dzień jego powrotu", wiele zawdzięczają pisarzowi rosyjskiemu. W drugiej części szkicu autorka podaje nie znane dotąd, a znalezione w "Dziennikach" Nałkowskiej, informacje o jej kontaktach z przedstawicielami radzieckiej kultury i o polemikach, jakie prowadziła z członkami grupy "Przedmieście" w oparciu o poznane wtedy założenia ideowe literatury radzieckiej z początku lat 30-ych.

BP/46/113 H.K.

(II) KOŁAKOWSKI Tadeusz: Dramat radziecki na scenach polskich w dwudziestolecie międzywojennym. W: Po obu stronach granicy. Z powiązań kulturalnych polsko-radzieckich w XX-leciu międzywojennym pod red. B.Galstera i K.Sierockiej przy współudziale A.Piorunowej. Wrocław 1972. IBL i ZS PAN, s. 323-359.

Autor rozprawy ukazuje recepcję dramatu radzieckiego w Polsce lat międzywojennych, ograniczając się do omówienia realizacji scenicznych w oparciu o materiały prasowe i przyczynki historyczoteatralne. Uwzględnione zostały sztuki o tematyce współczesnej, takich m.in. pisarzy radzieckich, jak Majakowski, Katajew, Fajko, Afinogenow, Bułhakow, Leonow, Gorki, Ilf i Pietrow, Trietiakow (w sumie 34 premiery). Obszerne omówienie poświęcono faktomontażowi Trietiakowa "Krzyzcie Chiny!", w realizacji Schillera, który zyskał rozgłos szczególny i w historii dramatu radzieckiego na scenach polskich zapisał się jako najdojrzalsze dzieło teatralne.

BP/46/114

M.R.